

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2018 — France Télévisions SA mod Playmédia og Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-298/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/22/EF — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — forsyningspligt og brugernes rettigheder — virksomhed, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og TV-udsendelser til offentligheden — virksomhed, der tilbyder visning af TV-programmer via streaming og direkte over internettet — must carry-forpligtelse)

(2019/C 65/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: France Télévisions SA

Sagsøgte: Playmédia og Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Procesdeltager: Ministre de la Culture et de la Communication

Konklusion

- 1) Artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009, skal fortolkes således, at en virksomhed, der tilbyder visning af TV-programmer via streaming og direkte over internettet, ikke alene af denne grund skal anses for en virksomhed, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og TV-kanaler til offentligheden.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 2002/22, som ændret ved direktiv 2009/136, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat i en situation som den i hovedsagen omhandlede pålægger virksomheder, som, uden at udbyde elektroniske kommunikationsnet, tilbyder visning af TV-programmer via streaming og direkte over internettet, en must carry-forpligtelse.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. december 2018 — S mod EA, EB og EC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht — Tyskland)

(Sag C-367/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 510/2006 — artikel 4, stk. 2, litra e) — forordning (EU) nr. 1151/2012 — artikel 7, stk. 1, litra e) — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser — ansøgning om ændring af varespecifikationen — skinke med oprindelse i Schwarzwaldregionen, Tyskland (»Schwarzwälder Schinken«) — klausuler om emballering i produktionsregionen — anvendeligheden af forordning (EF) nr. 510/2006 eller af forordning (EU) nr. 1151/2012)

(2019/C 65/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S

Sagsøgte: EA, EB og EC

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, litra e), i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, sammenholdt med artikel 8 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 af 14. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 510/2006 og artikel 7, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, skal fortolkes således, at kravet om, at et produkt, der er omfattet af en beskyttet geografisk betegnelse, skal være emballeret i sit geografiske produktionsområde, er berettiget i medfør af den nævnte artikel 4, stk. 2, litra e), såfremt dette krav udgør et nødvendigt og forholdsmæssigt middel til at sikre produktets kvalitet, at garantere dette produkts oprindelse eller at sikre kontrollen med varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse. Det tilkommer den nationale ret at vurdere, om dette krav er behørigt begrundet i et af de ovennævnte formål hvad angår den beskyttede geografiske betegnelse »Schwarzwälder Schinken«.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. december 2018 — Finanzamt B mod A-Brauerei (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-374/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — afgift på erhvervelser af fast ejendom — fritagelse — overdragelser af ejendomsretten til en fast ejendom, der sker som følge af omdannelsedispositioner, der foretages inden for visse selskabskoncerner — begrebet »statsstøtte« — betingelsen om selektivitet — begrundelse)

(2019/C 65/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt B

Sagsøgt: A-Brauerei

Procesdeltager: Bundesministerium der Finanzen

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at betingelsen, der følger af denne bestemmelse, om den pågældende fordels selektivitet, ikke er opfyldt med hensyn til en afgiftsfordel som den i hovedsagen omhandlede, der består i en fritagelse for afgift på erhvervelse af fast ejendom i tilfælde af en overdragelse af ejendomsretten til fast ejendom, der sker som følge af en omdannelsedisposition, som udelukkende involverer selskaber fra den samme koncern, der er indbyrdes forbundne ved en kapitalandel på mindst 95 % igennem en uafbrudt periode på mindst fem år forud for og fem år efter den nævnte disposition.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.